

„azért van ez, hogy a világ megtudja, hogy szeretem az atyát”

Talán a szeretet az a szó, aminek jelentését legjobban elmaszatolták. A krisztusi szeretet és napjaink szeretete... fényévekre van egymástól. Mit szeretünk manapság? Például a csokit, de bármi mást: a munkát, meg a kolbászt, a családot és a világbékét, a szabadságot, sőt a fogvatartót is (stockholm-szindróma). Az amerikaiak folyton mondogatják az „ájlávjút”. Sajnos, ez gyakran olyan cukormáz, ami próbatételekre töredezik, vagy elkenődik. Korunk szeretete tünékeny, illékony. Most szívből, igazán, teljesen a tiéd, de holnapra nem ígérhetek semmit. Addig még álmodok, közben fordul egyet a föld, új nap virrad, új lehetőségek, új kihívások, új vonzalmak, talán jobbak, mint tegnap, és a tegnap már a múlt. Napjainkban kevesen látják a sorsot madártávlatból, kevesen adják életüket az Atyának és másokért, mint Jézus, viszont sokan kockáztatják ostoba, őrült pillanatokért (vakmerő mutatványok, hátborzongató kihívások).

Az ő békéje konfliktust vállaló – nem kerülő és nem élező.

Jobb, úgy élni, hogy nem feledkezünk el a tényről: egyszer távoznak a világból – nem mindegy hová.

Az evilág most a pénz rugójára jár: 30b *Bennem azonban semmije nincs.*

Ígérte, hogy lehet vele mindig találkozni: Lélekben és igaz szeretetben.

Akarok Vele találkozni? Fontos? Hogyan? Mit teszek érte? (Vagy épp ellene?)

Lelovics László, Kaposvár